C/2025/6674

16.12.2025

Erään maantieteellisen merkinnän tuote-eritelmän hyväksyttyä vakiomuutosta koskevan tiedonannon julkaiseminen (komission delegoidun asetuksen (EU) 2025/27 [1] 5 artiklan 4 kohta)

(C/2025/6674)

VAKIOMUUTOKSEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVA TIEDONANTO

(asetuksen (EU) 2024/1143 24 artikla)

”Miel Villuercas-Ibores”

EU:n viitenumero: PDO-ES-01268-AM01 – 17.9.2025

1. **Tuotteen nimi**

”Miel Villuercas-Ibores”

2. **Maantieteellisen merkinnän tyyppi**

☑ SAN

☐ SMM

☐ MM

3. **Ala**

☑ Maataloustuotteet

☐ Viinit

☐ Tislatut alkoholijuomat

4. **Maa, johon maantieteellinen alue kuuluu**

Espanja

5. **Vakiomuutoksesta ilmoittava jäsenvaltion viranomainen**

Nimi

Extremaduran itsehallintoalueen hallituksen maatalous-, maaseudun kehittämis-, väestö- ja maa-alueasioista vastaavan ministeriön (Consejería de Agricultura, Desarrollo Rural, Población y Territorio de la Junta de Extremadura) viljelystä ja karjataloudesta vastaava pääosasto (Dirección General de Agricultura y Ganadería)

6. **Luokittelu vakiomuutokseksi**

Muutoshakemus voidaan luokitella asetuksen (EU) 2024/1143 24 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuksi vakiomuutokseksi. Näitä muutoksia ei voida luokitella unionin muutoksiksi, koska

1) ne eivät sisällä suojatun alkuperänimityksen eivätkä kyseisen nimityksen käyttöön liittyvää muutosta

2) ne eivät uhkaa poistaa yhteyttä maantieteelliseen alueeseen

3) ne eivät aiheuta uusia tuotteen kaupan pitämisen rajoituksia.

Vahvistukseen siitä, että muutokset eivät uhkaa poistaa yhteyttä maantieteelliseen alueeseen, voidaan lisätä, että mikään pyydetyistä muutoksista ei vaikuta millään tavalla tuote-eritelmän kohdan ”Yhteys maantieteelliseen alueeseen” sanamuotoon. Niillä ei ole myöskään ole välillistä vaikutusta yhteyteen. Vaikka yhteys perustuu muun muassa hunajan alhaiseen HMF- ja kosteuspitoisuuteen sekä korkeaan diastaasiaktiivisuuteen, ehdotetuilla muutoksilla, joilla on lievä vaikutus näihin kolmeen parametriin, kynnysarvot pidetään selvästi tiukempina kuin hunajan laatuvaatimuksissa.

[1] Komission delegoitu asetus (EU) 2025/27, annettu 30 päivänä lokakuuta 2024, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1143 täydentämisestä maantieteellisten merkintöjen, aitojen perinteisten tuotteiden ja vapaaehtoisten laatumerkintöjen rekisteröintiä ja suojaa koskevilla säännöillä sekä delegoidun asetuksen (EU) N:o 664/2014 kumoamisesta (EUVL L, 2025/27, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/27/oj).

7. **Hyväksytyn vakiomuutoksen / hyväksyttyjen vakiomuutosten kuvaus**

Otsikko

Muutos sallittuun kosteuspitoisuuteen

Kuvaus

Muutos koskee yhtenäisen asiakirjan 4.2 kohtaa ja tuote-eritelmän kohtaa ”Tuotteen kuvaus”.

Tuotteen kuvaukseen on tehty seuraava muutos fyysisiin ominaisuuksiin, jotka ovat yhteisiä kaikille tämän suojatun alkuperänimityksen saaneille hunajatyypeille:

Vaadittu kosteuspitoisuus on muutettu vaihteluvälistä ”14–17 %” arvoksi ”< 17 %”. Muutoksen tarkoituksena on itse asiassa korjata virhe, sillä ei ole järkevää määritellä hunajan vähimmäiskosteuspitoisuudeksi vaihteluväliä. On tarkoituksenmukaisempaa määrittää enimmäiskosteuspitoisuus, jota ei saa ylittää.

☑ Muutos vaikuttaa yhtenäiseen asiakirjaan.

Otsikko

Hydroksimetyylifurfuraalin enimmäispitoisuuden muutos

Kuvaus

Muutos koskee yhtenäisen asiakirjan 4.2 kohtaa ja tuote-eritelmän kohtaa ”Tuotteen kuvaus”.

Tuotteen kuvaukseen on tehty seuraava muutos kemiallisiin ominaisuuksiin, jotka ovat yhteisiä kaikille tämän suojatun alkuperänimityksen saaneille hunajatyypeille:

Hydroksimetyylifurfuraalin (HMF) enimmäispitoisuutta on korotettu 10 milligrammasta/kg < 18 milligrammaan/kg. Enää ei myöskään täsmennetä, että tätä rajaa sovellettaisiin hunajan markkinoille saattamisen ajankohtana, koska pitoisuus on tarkistettava etukäteen.

Muutos johtuu ilmastonmuutoksen vaikutuksista maantieteellisellä alueella: aiempaa lämpimämmistä keväistä ja sateiden epäsäännöllisyydestä.

☑ Muutos vaikuttaa yhtenäiseen asiakirjaan.

Otsikko

Muutos diastaasiaktiivisuuden alarajaan

Kuvaus

Muutos koskee yhtenäisen asiakirjan 4.2 kohtaa ja tuote-eritelmän kohtaa ”Tuotteen kuvaus”.

Tuotteen kuvausta koskevassa yhtenäisen asiakirjan 3.2 kohdan c alakohdassa diastaasiaktiivisuuden alarajaa on laskettu 30:stä 22:een. Muutos johtuu ilmastonmuutoksen vaikutuksista maantieteellisellä alueella: aiempaa lämpimämmistä keväistä ja sateiden epäsäännöllisyydestä.

☑ Muutos vaikuttaa yhtenäiseen asiakirjaan.

Otsikko

Valvontaelimiä koskevien tietojen päivittäminen

Kuvaus

Valvontaelintä koskevat tiedot on saatettu ajan tasalle tuote-eritelmän G kohdassa.

☐ Muutos vaikuttaa yhtenäiseen asiakirjaan.

Otsikko

Tuotetyypin nimikkeistön päivitys

Kuvaus

Tuotetyypin luokitus on päivitetty yhtenäiseen asiakirjaan uuden nimikkeistön mukaiseksi.

☑ Muutos vaikuttaa yhtenäiseen asiakirjaan.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

Maataloustuotteiden alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

”Miel Villuercas-Ibores”

EU:n viitenumero: PDO-ES-01268-AM01 – 17.9.2025

1. **Nimi/nimet**

”Miel Villuercas-Ibores”

2. **Maantieteellisen merkinnän tyyppi**

☑ SAN

☐ SMM

☐ MM

3. **Maa, johon määritelty maantieteellinen alue kuuluu**

Espanja

4. **Maataloustuotteen kuvaus**

4.1 *Maataloustuotteen luokitus asetuksen (EU) 2024/1143 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen ja koodin mukaisesti*

0409 – Luonnonhunaja

4.2 *Kuvaus rekisteröidyllä nimellä nimetystä maataloustuotteesta*

”Miel Villuercas-Ibores” on hunaja, jota mehiläiset (*Apis mellifera*) valmistavat kotoperäisistä kasveista.

Kasvillisuusalueen mukaan erotetaan seuraavat hunajalajit:

— retamahunaja (yksikukkahunaja) (*Retama sphaerocarpa*)

— kastanjahunaja (yksikukkahunaja) (*Castanea sativa*)

— monikukkahunaja (miel de milflores)

— mesikastehunaja.

a) SAN Miel Villuercas-Ibores -hunajien yhteiset ominaisuudet:
Kosteuspitoisuus: < 17 %
HMF: < 18 mg/kg
Sähkönjohtavuus:

1. Vähintään 0,8 mS/cm (kastanjahunaja ja mesikastehunaja)
2. Enintään 0,8 mS/cm (retamahunaja ja monikukkahunaja)

Sakkaroosi: < 5 g/100 g
Fruktoosi + glukoosi

1. > 60 g/100 g (yleensä)
2. > 45 g/100 g (mesikastehunaja)

b) Siitepölyanalyysi:
Retamahunaja: > 50 % *Retama sphaerocarpa*.
Kastanjahunaja: > 70 % *Castanea sativa*.
Monikukkahunaja: Hunaja, joka kerätään kesän alussa ja jonka siitepölyspektri kuvastaa edeltävien kuukausien kasvilajistoa. Siinä on runsaasti alueelle tyypillisten *Fabacea-*, *Fagacea-*, *Ericacea-*, *Lamiaceae-* ja/tai *Cistaceae-*heimoihin kuuluvien kasvien siitepölyä.

Mesikastehunaja: Hunaja, jota mehiläiset valmistavat kasvien, erityisesti Fagaceae-heimoon kuuluvan *Quercus*-suvun lajien elävien osien tuottamista tai niiden pinnalla olevista eritteistä; sekä vähäisessä määrin alueelle tyypillisten Fagaceae-, Ericaceae-, Lamiaceae- ja/tai Cistaceae-heimoihin kuuluvien kasvien siitepölystä.

Sen valmistus tapahtuu kesän lopussa siihen aikaan vuodesta, jolloin kukkivien kukkien määrä medenkeruuniityillä on pienimmillään.

c) Diastaasiaktiivisuus: vähintään 22.

d) Aistinvaraiset ominaisuudet:

Retamahunaja: väri vaaleasta tummaan meripihkaan, häivähdys punertavaa; tuoksu hyvin erottuva ja maku makea.

Kastanjahunaja: väri tumma meripihka, punertavia tai vihertäviä vivahteita; tuoksu voimakas; Maku hieman hapan, karvas ja kuiva.

Monikukkahunaja: väri kukkalajistosta riippuen vaaleasta tummaan meripihkaan; tuoksu ja maku vaihtelevat.

Mesikastehunaja: väri tumma meripihka; maku ei kovin makea ja tuoksu voimakas ja luonteenomainen.

4.3 *Rehun hankintaa koskevat poikkeukset (ainoastaan suojatulla alkuperänimityksellä nimettyjen eläinperäisten tuotteiden osalta) ja raaka-aineiden hankintaa koskevat rajoitukset (ainoastaan suojatulla maantieteellisellä merkinnällä nimettyjen jalostettujen tuotteiden osalta)*

–

4.4 *Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava rajatulla maantieteellisellä alueella*

Hunaja on aina peräisin tuotantoalueella sijaitsevista mehiläispesistä; siirto kyseisen alueen ulkopuolelle ei ole sallittu.

Mehiläiset irrotetaan kakuista harjoilla ja/tai savuttimilla.

Kennot avataan perinteisellä tavalla veitsillä tai kammoilla.

Hunaja erotetaan kennoista linkoamalla.

Hunaja varastoidaan tynnyreihin tai kypsytysastioihin.

Hunaja dekantoidaan ja suodatetaan epäpuhtauksien poistamiseksi.

Poikkeustapauksessa, jossa mehiläispesän olemassaolo on uhattuna heikon hunajasadon vuoksi, sallitaan mehiläisten lisäruokinta medenkeruukauden ulkopuolella. Lisäruokinta voi koostua yhdestä tai useammasta seuraavasta tuotteesta: oman pesän hunaja, sakkaroosi (ruokosokeri), glukoosi ja hedelmäsiirappi.

4.5 *Maataloustuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, pakkaamista, viipalointia, raastamista jne. koskevat erityissäännöt*

Pakatun hunajan on oltava nestemäisessä (juoksevassa) tai kiinteässä (kiteisessä) muodossa.

Kiteisen hunajan tapauksessa hunajaa lämmitetään dekantoimista ja pakkaamista varten enintään 45 °C:ssa.

4.6 *Maataloustuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, merkintöjä koskevat erityissäännöt*

Hunaja varustetaan numeroidulla takaetiketillä, jossa on asianomaisen nimityksen tunnus. Takaetiketin kiinnittää pakkaaja siten, ettei sen uudelleenkäyttö ole mahdollista. Takaetiketissä on oltava EU:n tunnus sekä suojatun maantieteellisen merkinnän ”Miel Villuercas-Ibores” tunnus.

Suojatun maantieteellisen merkinnän ”Miel Villuercas-Ibores” tunnus on seuraava:

Tunnuksessa oikealla on Extremaduran nimi sekä kartta, johon hunajan tuotantoalue on merkitty kahdella samankeskisellä ympyrällä.

4.7 *Maantieteellisen alueen tarkka rajaus*

Hunajan maantieteellinen tuotantoalue on Extremaduran itsehallintoalueella (Espanja), joka sijaitsee Cáceresin maakunnan kaakkoisosassa. Se käsittää 27 kuntaa, joista muodostuu Villuercas-Iboresin alue (comarca). Kaikki kunnat sijaitsevat Cáceresin maakunnassa.

5. **Yhteys maantieteelliseen alueeseen**

Tiivistelmä yhteydestä

Luontoon liittyvät tekijät

Villuercas-Iboresin alue koostuu poikkeuksellisen jyrkistä ja rosoisista vuorimuodostelmista, joiden huiput muodostuvat armoricana-kvartsiittia olevista kalliojyrkänteistä ja reunat liuskekivestä ja hiekkakivestä. Korkein huippu sijaitsee La Villuercan vuoristoalueella (1 601 m). Vesistöalue käsittää joukon jokia, jotka kuuluvat Tajo- ja Guadiana-jokien valuma-alueeseen. Ilmastoltaan alue on puolikostea, ja sademäärä onkin yleensä suurempi kuin suurimmassa osassa Extremaduran aluetta.

Maaperä kuuluu USDA:n Soil Taxonomy -luokituksen mukaan entisolien, inceptisolien ja alfisolien maannosluokkiin. Entisolit muodostavat hyvin kapeita kaistaleita Ruecas- ja Silvadillos-jokien laaksoissa. Inceptisoleja on pääasiassa vuorten pohjoisrinteillä. Alfisoleja on alueen eteläosassa, joenpenkereillä ja kvartsiitista ja savesta kerrostuneilla raña-tasangoilla. Maat soveltuvat heikosti peltokasvien viljelyyn mutta paremmin hyödynnettäväksi metsinä.

Villuerca-Iboresin alueen kasvilajisto on runsas, kuten on ominaista biomaantieteelliselle alueelle, johon se kuuluu (Ladero 1987), ja suuret alat alueesta ovat laidunniittyjä tai pensaskasvillisuutta. Siellä mehiläiset voivat kerätä mettä suurelta alalta kotoperäisistä kasveista, mikä luo perustan laadultaan erinomaiselle hunajalle. Lisäksi alueella on runsaasti rautatammi-, korkkitammi-, kastanja- ja metsätammilehtoja, jotka tuottavat mehiläisille ravintoa, kuten mettä, siitepölyä ja mesikastetta. Vaikka alueella suureksi osaksi kasvaakin metsä- ja niittylajeja, sen tärkeimpiä kasveja ovat kastanja, oliivipuu, kistus ja pensaat (matorral) yhdessä suurten tammimetsien kanssa.

Lukemattomista kasvilajeista, joista mehiläiset voivat saada ravintoa, luetellaan seuraavassa joitakin Villuercas-Iboresin alueen tärkeitä hunajakasveja, jotka ovat kaikki tuotantoalueen kotoperäisiä kasveja:

— BORAGINACEAE-heimo: *Echium plantagineum* L. (piiankieli, ratamoneidonkieli), *Anchusa azurea* Miller (sinirasti, italianrasti, rohtorasti, häränkieli).

— BRASSICACEAE-heimo: *Raphanus raphanistrum* L. (peltoretikka).

— ERICACEAE-heimo: *Erica australis* L. (espanjankellokanerva), *Erica lusitanica Rudolphi* (portugalinkellokanerva), *Erica umbellata* L., *Calluna vulgaris* (L.) Hull (kanerva), *Arbustus unedo* L. (lännenmansikkapuu, mansikkapuu).

— FABACEAE-heimo: *Retama sphaerocarpa* L. (retama), *Trifolium stellatum* L. (tähtiapila), *Genista tridentata*, *Cytisus multiflorus* (portugalinvalkovihma).

— FAGACEAE-heimo: *Castanea sativa* Miller (kastanja), *Quercus pyrenaica* Willd. (pyreneittentammi), *Quercus rotundifolia L.* (rautatammi), *Quercus suber L.* (korkkitammi).

— LAMIACEAE-heimo: *Lavandula stoechas* subsp. *pedunculata* Miller (siipitupsulaventeli), *Rosmarinus officinalis* L. (rosmariini).

— ROSACEAE-heimo: *Rubus ulmifolius Schott* (jalavakarhunvatukka).

— APIACEAE-heimo (sarjakukkaiskasvi): *Erynginum campestre* L. (piikkiputkilaji).

— CISTACEAE-heimo: *Cistus ladanifer* L. (pihkakistus), *Cistus* spp. (kistukset) ja *Halimium* spp. (pensasnoudot).

Inhimilliset tekijät

Villuercas-Iboresin alue on yhdistetty aina mehiläishoitoon. Viittauksia on löydettävissä ainakin vuodesta 1086 asti, ja niissä mainitaan niinkin kuuluisia tapahtumia kuin ”Guadeloupen neitsyen ihme” (1575). Nykyäänkin alueella on paljon paikannimiä, jotka liittyvät mehiläisiin ja alueen kasveihin (Castañar, Carrascalejo ja Peraleda), tai mehiläishoidon työvaiheiden nimityksiin, kuten ”La Umbría del Colmenar” Cañameron kunnassa ja ”El Arroyo del Enjambrero” ja ”Valle del Enjambrero” Alían kunnassa.

Tuotantoalue on leimallisesti maaseutu- ja vuoristoaluetta, jossa kuntien väestötiheys on alhainen ja pääasiallinen toimeentulo perustuu maanviljelyyn ja karjanhoitoon. Nämä olosuhteet yhdistettynä kotoperäisiin kasveihin, joita ihminen ei ole juurikaan muuttanut, soveltuvat oivallisesti mehiläishoitoon, joka tuottaa hunajaa edelleen perinteiseen tapaan sen laatu- ja muiden ominaisuuksien säilyttämiseksi.

Tuotantoalueen paikallisten perinteisten mehiläishoidon käytäntöjen yhteydessä on syytä mainita käytössä oleva tarhausjärjestelmä. Siihen ei kuulu mehiläisten siirtohoito, ja pesien siirto on sallittua ainoastaan tuotantoalueen sisällä.

Toinen tuotantoprosessien keskeinen piirre on se, että viimeisen korjuukerran hunaja jätetään pesään ravinnoksi. Näin mehiläishoitajat eivät hyödynnä pesiä intensiivisesti. Kun kakkuja syksyllä vähennetään, kaikkea hunajaa ei oteta talteen vaan pesän ravinnoksi jätetään tarvittava hunajavarasto. Näin huolehditaan mehiläisten hyvinvoinnista ja pidetään pesä kestävänä, mikä takaa mehiläisille hyvät olosuhteet.

Tuotteen erityisyys

Tuotantoalue on pitkän mehiläishoitoperinteensä kautta yksi Extremaduran huomattavimmista alueista, jonka kotoperäistä kasvilajistoa mehiläishoitajat ovat jo vuosisatojen ajan hyödyntäneet. Nimi ”Miel Villuercas-Ibores” kertoo historian saatossa kehittyneestä arvostuksesta alueen hunajaa kohtaan, taidosta valmistaa sitä perinteisin käsityöhön perustuvin menetelmin ja erinomaisesta laadusta, joka hunajalla on tuotantoalueen luonnonympäristön ansiosta.

Lisäksi alueella ei harjoiteta lainkaan siirtohoitoa, toisin kuin Extremaduran muilla alueilla, ja näin saadaan paikallisen kasvilajiston suhteen tasalaatuista hunajaa, jonka erityisominaisuudet perustuvat kokonaisuudessaan SAN ”Miel Villuercas-Ibores” -maantieteellisen alueen luontoon ja inhimillisiin tekijöihin.

Todisteena perinteisen tuotantojärjestelmän ansioista ovat lopputuotteen ominaisuuksien määritystulokset, jotka kertovat hunajan korkeasta laadusta:

— tyypillisesti alhaiset HMF-arvot, mikä on merkki tuoreudesta ja käsityöhön perustuvasta tuotannosta;

— alhainen kosteuspitoisuus kertoo kypsymisen edenneen pitkälle, koska kennot pidetään peitettynä kannella eikä niitä hyödynnetä intensiivisesti;

— diastaasiaktiivisuus on korkea hunajan tuoreuden ansiosta;

— sähkönjohtavuuden arvot sekä aistinvaraiset ominaisuudet, jotka ovat tyypilliset alueen kasvien siitepölylle.

Syy-seuraussuhde, joka yhdistää maantieteellisen alueen tuotteen laatuun tai ominaisuuksiin

Eri siitepölyspektrien tutkimuksen avulla on voitu määritellä Miel Villuercas-Ibores -hunajalle ominaiset maantieteelliset tunnusmerkit. Hunajan siitepölyprofiilit ovat koko kasvilajiston osalta tasalaatuisia ja alueelle tyypillisiä, ja niissä on enintään 1 prosentti viljelykasvien tai muiden kuin kotoperäisten kasvien siitepölyä.

Yksi alueen erityislaatuisista tuotteista on mesikastehunaja. Sitä saadaan syys–lokakuussa, kun kukinta on päättymässä tai on jo päättynyt eikä mehiläisille ole enää tarjolla mettä. Tällöin ne keräävät ravinnokseen Fagaceae-heimon kasvien elävien osien pinnalta kasvin erittämää tai joidenkin hyönteisten vaikutuksesta kasvissa olevaa nestettä. Näin mehiläiset pysyvät hengissä niinä kuukausina, joina mettä ei ole, sillä niitä ei siirretä muille alueille, joilla on kukkivia kasveja.

Tuote-eritelmän sähköinen julkaisuviite (URL)

https://www.juntaex.es/documents/77055/621148/pliego+de+condiciones+modificaciones+2025+Consolidado.pdf